

Det var altsaa et Medlem af det konservative Folkeparti, der udtalte sig saaledes, og den Resolution, der blev vedtaget enstemmigt, udtaler netop, at under de ekstraordinært vanskelige Forhold, der er i Øjeblikket, hvor Aktieselskaber, som jeg nævnte før, giver et Overskud som ingen Sinde før, muliggør den Skatteordning, vi har, de Folk, der nyder disse store Indtægter, for en væsentlig Del at unddrage sig Skatten og derved deres Andel i de Samfundsudgifter, som ogsaa er blevet stærkt forøget under de ekstraordinære Forhold. Naar ærede Medlemmer nu udtaler i Betænkningen, at det ikke er hensigtsmæssigt at foretage en Ændring af denne Skatteordning, forekommer det mig, at dette Ord „hensigtsmæssigt“ i denne Forbindelse er et mærkeligt Udtryk, for det maa dog altid være hensigtsmæssigt at faa noget galt rettet. At der er noget forkert, synes ogsaa Landstinget at være enigt om, saa det ærede Medlem, der i Dag staar som det konservative Folkepartis Ordfører her i Salen, er ikke i Overensstemmelse med sine Partifæller i Landstinget. I Landstingets Betænkning af 9. Februar udtaler nemlig hele Udvalget, at der har været „Enighed om, at der er Grund til at ændre de gældende Regler for den mellemkommunale Beskatning, saaledes at den vil kunne give et større Udbytte for Erhvervskommunen end hidtil“. Det har der ikke været Uenighed om. Nej, Uenigheden opstod først, da man skulde til at afgøre, hvem der skulde beskattes, og Landstingets Flertal indtog da ved tredie Behandling det mærkelige og urigtige Standpunkt, at tantiømlønnede Bestyrelsesmedlemmer skulde undtages fra Beskatningen.

Der var Enighed i Landstinget om, at det var hensigtsmæssigt netop i Øjeblikket at foretage en Ændring, eftersom de nugældende Regler var højst uretfærdige og højst uheldige, men nu lader det altsaa til, at Højre hernede vil indtage en helt ny Stilling, afvigende fra tidligere Stillinger, Højre har indtaget til denne Sag. Det er altsaa dette Standpunkt, som det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) i Dag har søgt at motivere ikke med saglig Underbygning, men med Henviisning til, at nogle Kommuner, der naturligvis har haft Fordel af den nuværende Ordning, har protesteret mod Forandring, og at enkelte Kommuner frygter for, at denne midlertidige Foranstaltning skal blive Grundlag for den fremtidige Ordning. Men derover er Rigsdagen til enhver Tid Herre. Det bliver Rigsdagens Sag, naar Lovfor-

slaget skal tages op til endelig Revision at afgøre, om Bestemmelsen skal have den Form, den her har faaet, hvad jeg i øvrigt mener ikke vilde være den rigtige, eller vi skal søge at finde en Ordning, der bedre tilfredsstiller til alle Sider.

Jeg maa atter anbefale det høje Ting at vedtage Udvalgsflertallets Ændringsforslag. Der er ingen Anledning til at støtte den Opfattelse, som fandt Udtryk i Landstinget, at vi skulde komme tantiømlønnede Bestyrelsesmedlemmer i Aktieselskaber til Hjælp, saa at de slap med en lavere Skat. Jeg mener tværtimod, at skulde der være nogen Forskel, skulde disse Folk betale højere Skat end andre Skatteydere, fordi de kommer betydeligt lettere til deres Penge end andre. Det vilde være i god Overensstemmelse med det, som er Grundlaget for Kildeartsbeskatningen. Der er i alt Fald ingen som helst Grund til at give dem en begunstiget Særstilling.

Ellinger: Forstod jeg min ærede Kollega, der nylig talte (Niels Petersen), ret, mente han, at Frederiksberg var Skattely, maaske ikke saa meget for København som for de øvrige Kommuner, idet blandt andet Pensionister flyttede til Frederiksberg. Jeg skal bemærke, at der ikke er nogen Grund for Pensionister omkring i Landet til snarere at flytte til Frederiksberg end til København, og for saa vidt vil København lige saa godt som Frederiksberg være Skattely, efter hvad jeg har oplyst tidligere. Men det er, synes jeg, naturligt, at Folk kan have Lyst til — slet ikke af Hensyn til Skatten — at tilbringe deres sidste Dage nær ved Hovedstaden, og for saa vidt Frederiksberg skulde have øvet en stærkere Tiltrækning end selve København, er det de rent landskabelige Forhold i Nærheden af Frederiksberg, som bevirker dette. Men at Frederiksberg skulde være særligt Skattely i Modsætning til København, kan der ikke være Tale om. Det vil det ærede Medlem sikkert indrømme mig.

Abrahamsen: At de Udtalelser, jeg fremsatte før, skulde have tilfredsstillet det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), har jeg selvfølgelig ikke ventet, og det ærede Medlems senere Udtalelser viser jo i høj Grad, at han — jeg vil ikke sige: ikke forstaar, men at han under ingen Omstændigheder kan billige den Opfattelse, jeg har gjort mig til Talsmand for. Der er nemlig den Forskel paa det